ciente de pꝛohibitione hmōi
a mentionē: ſi ſecus egerint ir/
b ritū decernētes. ¶ Per hoc
tamen eis qui vitā duxerint
c heremiticā ſeu ſolitariam eli/
d gendā: de maiorū ſuorū licen
tia quin cellas manſiōes ſeu
habitacula in heremis ſiue lo
cis vbi non ſit hominū habi/
e tatio de propinquo poſſint ac
quirere ac mutare: non intel/
ligimus interdictū. De priui
legiis. Innocentiꝰ quartꝰ.
in ꝯcilio generali Lugdun̄.

Exempti vel priuilegiati: vt non teneant̄ niſi ſub certo iudice reſpondere rōne delicti cōtractus aūt rei ſi hec ſint: inita vel ſita in loco nō exempto cōueniunt̄ coram ordinario ſed rōne domicilij nō: monaſterio priuilegiato vt eius monachi a quocunqȝ interdici ſuſpendi vel excōicari non poſſint: ceſſat in illis ordinariorū iuriſdictio quo ad illa: niſi monachi mitterentur ad prioratus ſubiectos ordinarijs. qꝛ tūc etiā licet vtrobiqȝ ſint monachi ordinarij: etiā quo ad p̄dicta illos iudicāt q̄diu ibi manent. hoc dicit.

Jo. an. ca. I

Volentes liberta/
tem: quā nonnul/
lis ap. ſedes priui
f legio exemptiōis indulſit ſic
integram obſeruari: vt et il/
g lam alij non infringant: ⁊ ip/
h ſi eius limites non excedant:
declaratiōe irrefragabili dif/
finimus: ꝙ quantacunqȝ ſic
exempti gaudeant libertate:
nihilominus tamen ratione
i delicti ſiue cōtractus aut rei:
de qua contra ipſos agitur:
rite poſſunt coram locorū or/
dinarijs conueniri: ⁊ illi quo
k ad hec in ipſos ſuam iuriſdi/
ctionem: prout ius exigit ex/
l ercere. ¶ Nunquid ergo ca
rent omnino in his cōmodo
libertatis: nō vtiqȝ qꝛ nec co/
rā ordinarijs ipſis: dūmodo
m ſit in loco exempto cōmiſſum
delictū vel cōtractus initus
aut res litigioſa: nec vbi do/
miciliū habēt ſi aliqui delin/
quāt vel contrahant: aut res
ipſa cōſiſtat cōueniri poſſunt
aliquatenus ſup iſt᷑ neqȝ do
miciliorum pretextu locorum
dioceſani: ſi vbi deliquerunt
vel cōtraxerunt: aut res ipſa
conſiſtit: illi conueniantur re
mittendi eos illuc: vel ipſis
vt illic reſpodeant iniungen/
di habent aliquam poteſta/
tem: ſaluis nihilominus caſi
bus alijs in quibus eos epi/
ſcoporū iuriſdictioni ſubeſſe
n canonica p̄cipiunt inſtituta.

a ¶ Mentionem. ergo neceſſe eſt de iure cōi in reſcri
pto fieri mentionē: de quo dic vt. ſ. e. li. de conſti. c. j. in/
Ad. glo. que incipit eſt contra. (ibi etiā de hoc no. Archi.
ponēs ad lrām ꝙ dicit Spe. de inſtru. edi. §. nūc autē.
℞. ⁊ ſcias. vbi de p̄uil. loqt̄: ⁊ de reſcp̄to. vi. de reſcꝑ. pn̄
ti. §. rōne cauſe.
℞. itē ꝙ eſt cōtra
ius. Jo. an.)
b ¶ Decernen/
tes. hodie tranſ/
greſſores ſūt ipſo
facto excōmuni/
cati ꝑ Cle. de pe.
cupiētes. j. rn̄.
c ¶ Eligendā.
iſti ſūt digni con
uenienti honore.
xvj. q. j. q̄ vere ⁊
pure. et an tales
ſubſint epiſcopo
ibi no. et poſſunt
heremitē alias n̄
religioſi habere
proprium. xix. q.
iij. §. ecōtra pau/
lus.
d ¶ Licentia.
ergo no. ꝙ religi
oſus mendicans
de licentia p̄lati
ſui pōt vitā he/
remiticā eligere.
Ad. (vi. qḋ dixi de re
gu. ſane in fi. vi.
glo. Jo. an.)
e ¶ De ꝓpinq̄.
de hoc. j. de ver.
ſi. c. pe. Jo. an.
Volen/
tes.
Primo
premiſ/
ſo proemio vl' ex
ordio ponit decla
rationem circa p̄
uilegium exem/
ptionis: et decla/
rationi obijcit et
ſoluit et preſtat̄.
Scḋo declarati/
onem progat ad
p̄uilegiū de cer/
to iudice. Tertio
determinat quid iuris de priuilegio qḋ eximit a pena
cenſure. Scḋa ibi: Et id ipm̄. Tertia ibi: In eos. Sꝫ
Jo. mo. quiꝗ diuidit in quinqȝ partes: de exordio facit
Ad. p̄mā. de obiectione ⁊ ſolutiōe tertiā. (Et dicebat Frā.
ꝙ iſta decre. vocari poterat p̄uilegiorum interp̄tatrix.
Jo. an.) Determinat aūt hec decreta. diffuſe. no. vj. q.
Ad. iij. c. vlti. et. ſ. e. ti. ex tuaꝝ. (⁊ que no. Inno. ſ. e. acce/
pimus. ⁊ Hoſt. in ſum. huiꝰ ti. §. fi. ſub. §. ſꝫ ⁊ dici poſ
ſet ⁊ huiꝰ excuſat plixitatem ibi poſitā dicens ꝙ ante
hāc ꝯſtitutionē totū illud ſcripſerat: ⁊ ſe extollit ꝙ iu/
ra noua ꝓ magna ꝑte ſuas opi. approbant. Jo. an.)
f ¶ Exemptionis. ꝑ q̄ v̄ba dicat̄ data exemptio: vide
bis. j. eo. ti. ſi papa. et ꝓprie apo. ſe. eſt eximere. xvj. q. j
Ad. frater. ix. q. iij. nunc vero. (vnde legatꝰ etiam de latere

hoc nō poſſet. ſ. de ꝯfir. vti. c. ſi dicit Abb. nec ep̄us de
exceſ. p̄la. c. ij. nec archiep̄s. e. ti. ſicut vnire. Jo. an.)
g ¶ Infringant. iſti ſeueritate eccleſiaſtica coercent̄.
ſ. e. q̄to. ⁊ papa ſolet taliū priuilegia decurtare. ſ. eo.
dilecti. h ¶ Excedāt. ſ. eo. porro. ⁊. c. parentibus. ne
priuilegiū amit
tere mereant̄. ix.
q. iij. priuilegiū.
ſ. e. tuaꝝ. limites
eīn tranſgredien
di non ſunt. ſ. de
Ad. ſepultu. c. j. (Ar/
chidia. alle. xxv.
q. j. que ad perpe
tuā. et. ix. q. ij. c. j
Jo. an.)
i ¶ Aut rei. hec
vera ſi cōtractus
ſit initus vel ma
lefictū factū in lo
co non exempto
⁊ res litigioſa n̄
exempta: vt. j. pa
tebit. k ¶ Ad
hec. tria ſuperiꝰ
enarrata. Jo.
l ¶ Nunquid
ergo. qꝛ videret̄
aliquibꝫ ꝙ per h̄
exempti equipa/
rent̄ nō exempt᷑
vt indiſtincte poſ/
ſent corā ordina/
rijs cōueniri: ſcḋo
de hoc obijcit et
ſoluit ⁊ hoc dice
re intendit: ꝙ in/
diſtincte rōne do
Ad micilij. (hoc ⁊ ꝙ
ſequitur declara
ui in tex. ſup. ℞.
nec vbi.) ſunt ex/
empti: vt iudex
domicilij nec po
teſtatem habeat
cognoſcendi nec
remittendi: et ta
mē ille eſt vnus
modus ſortiendi
forū. ſ. de fo. cō/
pe. c. vlt. Item ſi
delictū contractꝰ
aut res litigioſa
ſint in loco exempto: gaudebūt exemptione: ſi eīn an/
glicus delinqueret Bonon̄. nōne punit̄ ꝑ iudicē bon̄.
Ad. fingamus ergo ⁊ eq̄paremus anglicū exempto. (in q̄
tn̄ plus hꝫ dioceſanus bon̄. q̄ꝫ i anglico ꝓpter cauſas
ſpeciales q̄bus ſibi ſubeſt: vt. j. glo. ij. Jo. an.) vt ſicut il
le qui alias non eſt de iuriſdictione: rōne delicti efficit̄
de iuriſdictione: ſic exemptus q̄ alias de iuriſdictione
nā eſt rōne delicti de iuriſdictiōe efficit̄: idē in ꝯtractu et
re. m ¶ Exēpto. dicit h̄ Bern̄. ꝙ monaſterio exem/
pto eccl'ia cimiteriū domꝰ monaſteriū atria hortꝰ aree
q̄ ſūt iuxta eccl'iam intelligunt̄ exēpta. xij. q. j. neceſſa/
ria. ⁊. c. nulla. xvij. q. iiij. diffinimus. ⁊. c. di. ꝯſtituimꝰ.
ſ. de immu. ec. c. j. ⁊ de cen. c. j. n ¶ Inſtituta. vt. ſ.
de here. ad abolendā in fi. ſ. e. li. de preben. c. j. de ſta.

Ad. reg.c.vno in fi.(⁊.ſ.de ꝑſcript. veniēs.℟. chꝛiſma .l.p
quā ptꝫ ꝙ chꝛiſma oleū ſanctū.ꝯſecrationis baſilicaꝝ
⁊ oꝛdinatiōes clericoꝝ ⁊ his ſimilia ſunt a dioceſanis
epīs poſtulanda niſi aliud in ipoꝝ ꝓuilegijs ꝯcedat.
⁊ alle.etiā Hoſti.xvj.q.j.interdicim⁹.Jo.an.)idem ſi
capellas haberēt
nō exemptas.ſ.
c.ex oꝛe.⁊.c.cum
capella.ſic.ſ.de
conſue.cuꝫ inter
vos.ſ.de ſen.ex/
cō.nulli.⁊.j.eo.
Ad. auctē(vi.ꝙ no.
in Cle.de ſepult.
dudū in glo.mul
totiēs.⁊ de pe.et
re.c.ij.in glo.pe.
Jo.an.)
a ¶ Et idipm.
ſ.qđ dictuꝫ eſt de
Ad. exemptis.(tā cir
ca conuentiones
ꝙꝫ circa remiſſio
nes.Jo.an.)
b ¶ Illos.non
exemptos:ſꝫ pꝛi/
uilegiat⁹ tm̄: vt
ſequit.
c ¶ Certo.illud
ſoluit ꝯriū de de
cre.ſ.de reſcrip.
ad hec.qꝛ hic cer
tus iudex dat⁹ fu
erat a papa ibi:
incert⁹ quē impa
toꝛ duceret eligē/
dū: ꝑterea ibi in
moduꝫ reſcripti
et iuris cōis fa/
cta fuit interꝑta/
tio:hic in moduꝫ
gratie et pꝛiuile/
gij:qđ etiā appa
ret ex titulo ⁊ ex lr̄a que ſequit ap.ꝓuilegio. d ¶ In
eos aūt. iſtud qđ ſequit intelligas ſane ſm determina/
tionē decre.j.c.ti.ne aliqui. e ¶ Quantū ad iſta.ſ.in
terdictū ſuſpenſionē ⁊ excōicationem. ſꝫ ꝙꝫtum ad alia
ſalua manet iuriſdictio.licet ſꝫ iſtā exercere nō pn̄t oꝛdi
narij:pn̄t tn̄ cās coꝝ audire ⁊ iudicare:ſi nō pareant
Ad. poterūt in poſſeſſionē mittere ⁊ ſilia facere.(dic Hoſt.
ꝙ etiā deponere illos poterūt ⁊ in artū monaſteriū de
trudere ſi cā talis fuerit.ptāri eīm oꝛdinarioꝝ non de/
trahit niſi inꝙꝫtum eſt expꝛeſſum:ſic ⁊ de ꝑſcꝑtione dꝛ
ſ.de ꝑſcrip.auditis.⁊.c.cū olim.Jo.an.) ¶ Reſi/
deant.ad idē.ſ.eo.qm̄.⁊.c.cū capella.⁊ no.lr̄am: qꝛ ſi
irent illic cā viſitādi:vel cā ſolatij: vel vt viatoꝛes. il/
los quo ad iſta nō coercent oꝛdinarij. ff. de iudi.l.he/
Ad. res abſens.(℟.nam vbi ⁊ ꝓcedit hoc etiam ſi ibi delin
quāt tūc vel ꝯhāt ſm Inno.) g ¶ Depēdere.ꝯcoꝛ.ſ
c.li.đ ꝑbē.cū ſingl'a.⁊ ſi.ſ.đ ꝑbē.extirpāde.§.ꝗ ℟o.nec
ob.decr.đ elec.ꝯſtitut.ꝗ loqt:cū mōaſteria nō ſūt an
nexa nec depēdētia ⁊ tal' hēbit vocē ī vtriuſqꝫ plati ele
ctione:ſi ē ꝯſuetudo:al's cōuēt⁹ eligeret.xvj.q.vi.c.vi.
Ad ſ.de elec.c.j.(ſm Hoſt.idē Jo.mo.⁊ Arch.vi.ꝙ dixit
poſt Inno.de reli.do.c.fi.§.vi.ꝗ diſtinguit an habea/
electionem ſuperioꝛis ⁊ an pꝛioꝛatus bona ſint diſtin/
cta.Joh.an.) h ¶ Quo ad premiſſa. ſ. ſuſpenſio/

a ¶ Et idipm̄ decernim⁹ circa
b illos qb⁹ vt non niſi ſub vno
c certo iudice teneant de ſe con
querentib⁹ rn̄dere:apl'ico pꝛi
d uilegio eſt conceſſum. ¶ In
eos autē qb⁹ ne interdici ſu/
ſpēſi vl' excōicari a quoqꝫ va/
leāt a ſe.apo.eſt indultum ſi/
cut ſūt religioſi ꝙꝫ plures :in
quo a pꝛiuilegijs cōtinet : ne
quiſqꝫ epſ vel archiepſ mo/
naſterioꝛuꝫ ſuoꝛū monachos
ꝓ vlla cauſa vlloue loco īter/
dicere ſuſpēdere vl' excōicare
ꝑſumat : ijdē oꝛdinarij iuriſ/
e dictionē ſuaꝫ quantū ad iſta
vbicūqꝫ illi fuerīt: penit⁹ ex/
ercere nō pn̄t. Niſi foꝛſan ip/
ſi monachi ad monaſterioꝛū
ſuoꝝ pꝛioꝛat⁹ oꝛdinarijs eiſ/
dē ſubiectos:vt vel gerāt il/
loꝝ regimē: vel eis tanꙗꝫ pꝛo
f pꝛij locoꝝ ipſoꝛū monachi re/
ſideāt fuerint deſtinati: tunc
eīm et ſi libere poſſint ad ea/
dem mōaſteria reuocari ac tā
illoꝝ ꝙꝫ ipſoꝝ pꝛioꝛatum mo/
nachi reputent:cū non ſit in/
couenies aliquē ſic vtrobiqꝫ
locū hr̄e:monachū vnū alte/
ri ſubeſſe monaſterio: vel ab
g ipſo noſcit depēdere: rōne tn̄
eoꝛundē pꝛioꝛatuū dicti oꝛdi
narij ſua iuriſdictione in ipīs
h i etiam quo ad premiſſa ꙗꝫdiu
morant in illis licite vti poſ/
ſunt. ¶ dē. Curia romane
habet ſtudiū generale ⁊ eius
pꝛiuilegia.hoc dicit Jo.an.

Q Um de di ca. II
k uerſis mūdi partibus
multi confluant ad ſedē apo
l m ſtoli.quaſi matrē nos ad cō/
munem tam ipſoꝛuꝫ ꙗꝫ alioꝛū
omniū commodum et pꝛofe/
ctum paterna ſollicitudine in
tendentes vt ſit eis moꝛa hu
iuſmōi fructuoſa: ꝓuidimus
ꝙ ibidē de cetero regat ⁊ vi/
geat ſtudiū iur' diuini et hu/
n mani:canonici videlicet ⁊ ci/
uilis. Unde volum⁹ et ſtatui
mus vt ſtudētes ī ſcholis ip/
o ſis penes ſedē eandē talibus
pꝛiuilegijs oīno libertatibus
⁊ īmunitatib⁹ gaudeāt : qb⁹

nē excōicationē ⁊ interdictū:⁊ intelligas ſꝫ qn̄ ꝓoꝛat⁹
ille tale ꝓuilegium nō habet:nec ex ſe nec ex ſuperioꝛi
monaſterio:qꝛ ſi maius monaſteriū haberet ꝓuilegiū
ꝙ monachi ſui ⁊ pꝛioꝛatuū ſibi ſubiectoꝝ:a quoqꝫ ex/
cōicari non poſſent ⁊c.tunc ſecus. i ¶ Quādiu moran/
tur.ergo poſt re/
uocationem.(cui
Ad. reſiſtere non poſ
ſunt.de ſta.mo.
cū ad monaſteri
um.℟.tales.Jo.
an.)eoꝛum epſ.
quo ad ꝑdicta in
eos iuriſdictione
vti non poterit.
Ad. (niſi ꝑueniat de
fo.cōpe.ꝓpoſui/
ſti.ſm Hoſti.et
Jo.mo.)
Q Um de.
¶ Pꝛe/
miſſa cā ꝓuider:
⁊ ꝓuiſionē decla
rat ibi: Unde.
Ad. (hic pꝛiuilegiat
locus ſtudij.de ꝓ
uilegijs doctoꝛū
habetur.C.de ꝓ
feſ. et mo.l.medi
cos.ff.đ excu.tu.
l.ſed et repꝛoba/
ri.§.vi.Jo.)
k ¶ Mundi.
bene dicit : quia
apoſtolic⁹ totius
oꝛbis eſt dn̄s .ſ.
de fo.cōpe.c.vlt.
⁊.ſ.in ꝓemio hu
ius li.cū ſuis cō/
coꝛ. l ¶ Quaſi
matrē.ij.q.vj.ad
romanaꝫ.xix.di.
in memoꝛiam.et
quaſi ideo dicit qꝛ eccl'ia iā genitū natura gignit ꝑ gra
tiam:vnde debet dici renatus iō dixit:quaſi: qꝛ mater
Ad ꝓpꝛie ꝗ parit.(idē Jo.mo.ꝗ dicebat ꝙ eccl'ia de nō eſſe
cū eſſem⁹ natura filij ire. ad Ephe.ij.ducit ad eſſe ſpi
rituale ꝑ ſacramētū baptiſmi:vn̄ ille iā nat⁹ ē auct⁹ ꝑ
grām ꝗ gr̄a nō deſtruit naturā ſꝫ ꝑficit ſm Aug.Jo.
an.) m ¶ Cōem.debet eīm lex eſſe cōis.iiij.di.erit au
tem.⁊.ſ.in ꝓemio huius libꝛi. n ¶ Uidelicet.illud
poſſet venire expoſitiue ad vtrunqꝫ.q.d.diuini:id ē ca
nonici:humani.i.ciuilis:ſed eſt meli⁹ (.idem Jo.mo.)
ꝙ veniat expoſitiue tm̄ ad ℟bū humani.i.poſitiui.i.ca
nonici ⁊ ciuilis.ꝙ dicit diuini intelligat ꝓpꝛie de ſacra
Qu pagina. o ¶ Sedem eandē. Nunꝗd intelligam⁹ ꝙ
hic de ſe.ap.dicit late vt compꝛhendat etiam loca vici/
na ꝑ duas dietas legales: ꝓut dicit.ſ.c.li.de ꝑben.pꝛe
ſenti.nō credo:ſꝫ intelligā ꝑ ſedē ciuitatē vel locuꝫ vbi
eſt curia cuꝫ ſuis ſuburbijs tm̄.ad hoc.j.de ſen.excom.
ſi ciuitas.alias ſequeretur ꝙ curia vel ſtudio exiſtente
Boñ.ſtudētes Imole vel Murine' gauderent ꝓuile/
gio:qđ eſſet abſurdū.ſ.de cle.nō reſi.tue.ꝓrogatio igi
tur illi⁹ decre.pn̄ti.ſuū ſpālem caſum contingat: ⁊ puto
ꝙ Viterbien. ſtudēs viterbij veniēte curia ⁊ ꝑmanēte
gaudebit hoc pꝛiuilegio : ſed curia recedente ceſſabit
gaudere:ſicut et ego ſtudens Boñ. gaudeo pꝛiuilegio

studij:ꝛ ſi cras tolleret Boñ.ſtudiũ vel ei⁹ priuilegia
gaudere ceſſarẽt nõ ob.p̃dicta decre.p̃ſenti.§.ſane.quia
ibi odiũ.(ꝑ qđ preiudicaret ordinario coilatori.fauor
eĩ reſpicit ſtudentẽ:vt hic in p̃n.Jo.an.)hic fauor et
horũ diuerſa eſt ratio.ꝭ.de reg.iur.odia. cũ ſuis cõcor.

tamen preſente epiſcopo.xxj.diſt.denią.Jo.an.)
c Alibi.ſcʒ extra eccleſias ſibi pleno iure ſubiectas
(dicit Archi.ꝙ multi priuilegiati hoc male obſeruant Ad.
propter quod eſſet eis priuilegium auferendum.lxxiij
diſt. vbi iſta.et.c.ſe.Jo.andree.)

gaudẽt ſtudẽtes in ſchol' vbi
generale regit̃ ſtudium:ac re
a cipiant integre prouentus ſu
os eccleſiaſticos ſicut illi.

Alexander quartus.

Dicit quomodo intelligatur
priuilegium quod habent q̃
dam abbates de populo be
nedicendo et quibus poſſũt
abbates conferre tonſuram.
Jo.andree. ca.III

b Abbates quos apoſto/
lica ſedes in exhibitio/
ne benedictionis ſuper po/
pulum ſpeciali priuilegio in/
ſigniuit: in eccleſijs que ad
c eos ptinent pleno iure quan/
do in eis diuina officia cele/
brãt:poſſunt poſt miſſaꝝ ſolẽ
nia et veſpertinas ac matuti/
d nas laudes benedictionẽ ſo/
lennez ſuper populũ elargiri.
e Alibi autẽ publice aut per vi
as ciuitates caſtra ꝛ villas:
populis et plebibus benedi/
ctionem facere vel impartiri
f non valeant. Niſi hoc eis ex/
preſſo apoſtolico priuilegio
ſit conceſſum. Nec eis lici/
tũ ſit alijs q̃ȝ monaſteriorum
ſuorũ conuerſis:ꝛ qui ad illa
g conuolauerint et in quos ec/
h cleſiaſticam et quaſi epiſcopa
lem iuriſdictionem obtinent:
i primam clericalem conferre
tonſuram: niſi eis id compe/
k tat ex pleno prefate ſedis in/
dulto. Idem.

Si vero aliquis
exiſtens in curia
pro impetratio/
ne facienda: vel
ibi procurator vl'
aduocatus exi/
ſtens in fraudem
ſcholas intraret
vt hui⁹ cõſtituti/
onis bñficio gau
deret: fraus ſibi
Ad. nõ ꝑderit.(idem
Jo.mo.qui dicit
ꝙ talem denoia/
bit ab eo in quo
ſe plus occupat
ꝛ remittit.ꝭ.de re/
bo.ſig.c.fi. Jo.
an.).ſ.de renũ.
c.ij.cum ſuis con
cor.ſicut nec ve/
re cã reipublice
abeſſe dicit̃: qui
cauſa ꝓprij com
modi in legatio/
ne eſt. ff.ex qui.
cau.malo. l. non
vere.ꝛ facit quod ibi no.et quod no.moderni de magi
ſtris.c.vlti. a Integre.quotidianis diſtributio/
nibus exceptis.ſ.de magiſtr̃.c.vl.ſ.de p̃ben. licet.ille
eĩ non dant̃ etiã p̃ſentib; q̃ non interſunt diuinis. ſ.
e.li.de cle.nõ reſi.c.vno.nec intelligas ꝙ de iure cõi ex/
Ad. iſtentes in ſtudio ꝑcipiãt corpus p̃bende.(ar. pro eis
lxxxij.di.ꝓpoſuiſti in glo.ſufficit.ꝛ.xxxvij.di.de q̃buſ/
dã.Cõtra eos eſt ꝙ no.xij.q.ij.vulterane.ꝛ.xvj.q.j.ge
neralit̃.Jo.an.)ſaluo ꝙ de ſacra pagina dicim⁹:ſed h̃
intẽdit dicere.ꝙ ſi ex diſpenſatiõe ꝯſuetudine vl' ſtatu
to eccl'ie exñs in ſtudio põt ꝑcipe p̃bendã:h̃ poterit ſtu
(dendo in curia.
Diuiſio Abbates. Sũt due ptes.
Prima tractat de bñdictiõe ſuꝑ ppl'o fienda ꝛ ꝑ
abbates ſuper hoc p̃uilegiatos.Scđa ibi:Nec eis de
collatione tonſure.Itez p̃ma dicit q̃d eis liceat deter/
minando locũ et tempus.Scđa ibi:Alibi ponit quid
Ad. nõ liceat:ꝛ exceptionẽ ſubdit ibi:Niſi.(Scđa p̃ncipa
lis miſcendo q̃d liceat.ponit q̃d non liceat: a q̃ excipit
ibi:Niſi eis.Jo.an.) b Abbates.lʒ de h̃ abbati/
Ad. bus exp̃mat̃:idẽ intelligo.(idẽ Arch.ꝓpt̃ idẽptitatem
rõnis alle.ſ.đ ꝯſti.trãſlata.bene fa.ꝭ.e.apl'ice.Jo.an.)
de p̃oribus archip̃ſbyteris vel alijs q̃bus hoc priuile/
giũ conceſſũ eſſet:cũ eadẽ ſit rõ.iſta aũt decre.olim int̃
Ad. extrauagantes incipiebat:qm̃ nõnulli.(de qua loquit̃
Guil.in Spe.c.ti.Jo.andree.) c Pleno iure. ſcʒ
in ſp̃ũalibus ꝛ tempalibus.ſ.e.cum et plantare.§.in
Ad. eccleſijs.et.ſ.e.quoniam per confeſſionem.(dicit hic
Archi.Alanũ ſcripſiſſe ꝙ tunc eccleſie pleno iure ꝑti/
nent ad monaſteria quãdo in eis ſacerdotes inſtituũt:
ꝛ omnes obuocationes percipiunt p̃ter ſtipendia mi/
niſtroꝝ.de prebẽ.auaricie.ꝛ.c.de monachis.vbi de h̃.
ꝛ.xvj.q.ij.in ſum.Jo.andree.) d Solennem.ſcʒ.
quã faciunt epiſcopi ſolenniter dicendo:Sit nomẽ do
Ad. mini benedictũ ꝛc̃.quia priuataz benedictionẽ exhibẽt
etiam p̃ſbyteri ſimplices.xcv.diſt.c.ecce ego dico.(nõ

f Expreſſo.
q̃cũcunq; ĝ ge/
neraliter loquat̃
priuilegium:hoc
non poterit niſi
id in priuilegio
ſit expreſſum ꝛc̃.
ſi.ſ.e.li.de here.
inq̃ſitores.
g Cõuolaue/
rint.vt ibi cõuer/
tantur et fiant
monachi.(đ eta Ad.
et quali.cum con
tingat.datur con
ſilium ꝙ hoc nõ
fiat.ꝭ.annũ pro/
batiois quia cer
tuʒ eſt ꝙ p⁹ea ex
ire poſſet ꝛ frauſ
fieri que preca/
uenda eſt:de ſer.
non ordi.c.j.pro
et contra.ꝭ.de ſen
ten.excom.religi
oſo.Jo.andree.)
h Quaſi epi
ſcopalem.Hoc dicit quia vere epiſcopalem habere nõ
poſſet.ſ.vt poſſet chriſmare et alia facere que ſunt epi/
ſcopalis ordinis.Si igit̃ abbas in parochia ſua: vel
alio loco habet iuriſdictionem in ſpiritualibus: quod
alias de iure debet habere epiſcopus:etiam puros lai/
cos nec conuerſos nec conuertendos poterit clericare:
alias non:ſicut enim epiſcopus laicum non ſue iuriſdi
ctionis ordinare non poteſt abſq; licentia ſui epiſcopi
ſ.e.li.de tem.ordi.c.vlti.ſic nec iſte abbas talem pote/
rit ordinare. i Tonſuram. Confertur enim ꝑ ip/
ſam clericalis ordo:ſ. de eta. et quali. cum contingat.
et hoc intellige ſm̃ determinationem illius de abbate
benedicto ꝛ preſbytero:ſaluo eo ꝙ habes de ſup.ne. p̃/
la.c.j.ꝛ poſſunt tales abbates conferre etiam ſuperio/
res ordines vſq; ad lectoratum incluſiue.(ꝛ faciũt hec Ad.
pro abbatibus qui benedicunt calices patenas veſtes
ſacerdotales cruces ꝛ ſimilia:de quib⁹.ſ.de ſacra vnc.
c.vno.ante fi.de cõſe.diſt.j.veſtimenta.nam ſi benedi/
cant ꝛ conſecrant ꝑſonas fortius et res.xij.q.j.precipi
mus.A conſecratione calicis in quo fit vnctio:vt in p̃/
ben.c.vno.abſtinere debent in alijs ſuperioribus ꝛ ſi/
milib; vbi fit ſoluʒ verbalis benedictio ſuſtineri poteſt
quando ad opus ſuarũ eccleſiaruʒ id agunt.Alias ab/
ſtinere debent cum nec ſolenniter benedicant populum
vt hic nec aquam etiã benedicant ſolenniter.ſ.de ꝯſe.
eccle.vel al.aqua.maxime quia coꝝ benedictio ſimplex
eſt vel ad plus mixta vt nota.in Cle.de ſtatu mona.at
tendentes.§.ſtatuimus.De mitratis dicam.ꝭ.e.vt apo/
ſtolica.ſ.ij.glo.Jo.an.)lxix.diſt.c.j.in predic.c.cũ con
tingat.(vide ꝙ ibi dixi:vbi etiam tenet Boati.et hic Ad.
Archi.ꝙ alteri conferens imprimit characterem. Jo.
andree.) k Indulto.puta quia habent priuilegi/
um: ꝙ quoſcunq; etiam non ſubditos volentes ab
eis ordinari. clericare et ordinare poſſint: tenor etiam
priuilegiorum ſeruabitur.ſ.eo.porro.

Ad diuiſio. V ctoritate. ¶ (Incipiebat q: regulares. de q̄ loquit̄ Guil. in Spe. e. ti.) et. ſūt tres ptes. Pri ma ponit triplicē ꝓhibitionē cōtra exemptos. Scd̄a contrafacientes iubet cōpeſci per ordinarios ibi: Qđ ſi. Tertio ꝓuidet ordiarijs ꝯtra cōſeruatores ibi: Et ſi quas. Scd̄a ꝓn cipalis ibi: Inhi bemus. ponit in hibitionē et exce ptionem. Tertia ibi: Cauſas po nit illam inhibi tionem quam de clarat ibi: Etiā. Io. a ¶ Orato ria. Oratoria de bēt eē id qđ ꝟbū ſonat. xlij. diſt. c. vlti. et pe. et iſta publica orato ria ſine dioceſa noꝝ licētia nō cō ſtruent in loco n̄ exempto: ⁊ đ his oratorijs habet̄ ṡ. de cenſi. c. vlti. ṡ. c. titu. patenti bus. ꝓuatim aūt orare i domo ſua cuilibet licet: nō erigendo ibi al tare: nec miſſam

Ad. celebrando. (niſi hec duo faciat de auctoritate dioce ſani qđ dic: vt de conſe. diſt. i. vni cuiqꝫ. et duobꝰ. c. ſe. Io. an.)

b ¶ Non exem ptis. ſicut enī ſi angelicus in ciui tate Bonon̄. vel let eccleſiam eri gere: h̄ non poſ ſet ſine dioce. li centia: ſic nec ex emptus habita cōparatione vt dixi. ṡ. c. j. ad idē de cō ſe. di. j. nemo edificet. in auc̄. de ec. ti. §. ſi q̄s aūt volue

Ad. rit. colla. ix. in auc̄. vt nullus fa. ora. do. col. v. (vi. e. ti. cum olim. ij. ſup glo. no. q: ⁊ idem. §. ſe. Io. an.)

c ¶ Conſtructis. tolle q đ eſt infra celebrent vel faci ant celebrari. d ¶ Interdicti. hodie religioſi etiā ex empti violātes generale interdictū qđ ſeruat mater ec cleſia: ipo iure excōicati ſunt p Cle. de exceſ. p̄la. ex fre quentib9. e ¶ Exceptis. ṡ. e. vt priuilegia. ⁊ ca. ꝙ nōnullis. ṡ. de ſen. ex. ꝑmittimus. hodie dic: vt. j. de ſen. excō. c. vi. f ¶ Cōpeſcant̄. ecce ergo ꝙ exemptꝰ ꝓpt̄

Ad. delictū in loco nō exempto. (ꝓbat etiā decre. iſta idem de exempto quo ad tertiū membrum qđ de celebranti bus loquit̄. Io. an.) cōmiſſum ſubeſt ordiario. ṡ. c. j.

g ¶ Reuocamꝰ. cōſeruatores enī priuilegiorum ad hūc caſum iuriſdictionē ſuam extendere nequeūt cū ſe ad hūc caſum ꝓuilegia non extendant. ṡ. c. j. nec ſe in tromittere pūt niſi de manifeſtis iniurijs. ṡ. e. lib. de of fi. delega. c. j. et vlti. h ¶ Sedis apoſtolice. q: ſicut ep̄us eſt dio. in loco nō exempto: vt. ṡ. ſic ⁊ papa ē dio. in loco exempto: puto tn̄ ꝙ hoc caſu ſufficeret licentia legati de latere: ar. j. de verbo. ſig. veniens in ꝓnci. et. ṡ. de elec. ſi abbatē. ⁊ ad hoc facit qđ dixi. ṡ. de elec. cupi entes. circa prin. in glo. in hoc caſu. i ¶ Cauſas. q̄qꝫ et facit iſte. §. ad ea que no. Inno. ⁊ Hoſtien. ṡ. de ap. dilectis.

Excepti in locis nō exemptis oratoria vel capellas ſine di oceſanoꝝ licētia ꝯſtruere nō pñt: nec in exemptis ſine licē tia pape: nec poſſunt exem pti aſſumere cauſas proprias ſuorum liberorum hominum: in ſe etiam ſi illi ſint ſui cen ſuales. Io. an. ca. IIII

A ctoritate ſedis apo ſtolice de fratꝝ nr̄oꝝ a conſilio ſtatuimꝰ ꝙ oratoria b vel capellas in locis non ex emptis ſine dioceſanorum lo corū ipſorū licentia exempti cōſtruere nō ꝓſumāt: neqꝫ in c ſic cōſtructis nec tempe inter d dicti (caſibꝰ expreſſis in iure e dumtaxat exceptis) celebrēt vel faciant celebrari diuina. ¶ Quod ſi talia preſumpſe rint ab his per locoꝝ ipoꝝ or f dinarios cōpeſcantur. Et ſi quas ꝓpter hoc exemptorū ipſorū conſeruatores in eos ſnīas ꝓtulerint: illas penitꝰ g reuocamus. ¶ Inhibemus inſuper ne in locis etiam ex emptis hoc ipſi exempti face re audeāt: niſi ſuper his licē h tiā vel priuilegiū habeant ſe i dis apoſtolice ſpāle. ¶ Cau k ſas quoqꝫ ſiue lites proprias l ſuoꝝ hominū liberorum: que videlicet tātū ad ipos homi m nes ptinēt idem exempti ſuo nomine ſiue vt actores ſiue vt defenſores aliquatenꝰ non aſſumant. Etiam ſi ſint ipſis dicti homines cenſuales: cū id nequaq̄ꝫ licitū ſit eiſdem.

Clemens quartus, Priui legium pape ꝙ quis excōmu nicari ſuſpendi vel interdici non poſſit non extendit̄ ad ſententias ordinariorū: niſi tale priuilegium ſit cōceſſum regibꝰ reginis vel ipſorū fi lijs vel religioſo loco vel or dini. h. d. Et olim decre. iſta extrauagans erat et incipie bat q: pro q̄litate. alias qm̄. Io. an ca. V

N E aliq̄ de indultis apo ſtolicis cōfitentes ali os cōfidētius in ſuo iure mo leſtent: et ordinariorum iuriſ dictionem contēnant pariter ⁊ eludant. Omnes indulgen tias et priuilegia quibuſcun qꝫ ſingularibus perſonis ec cleſiaſticis vel ſecularibus

k ¶ Proprias. palā ē illā ꝓpriā cauſā eſſe cuius damnū vel emo lumentū ad ali quem ſuo noie ꝑ tinet. ff. qn̄. ap. ſit l. j. ii. q. vj. bidu um. ꝟ. palam. l ¶ Liberoꝝ. in ſeruis enī ſecus ⁊ i hoc nulla du bitatio. m ¶ Pertinēt. dicebat Inno. ⁊ Hoſt. in p̄dicta decre. ꝙ ſi aliq̄s turbat cultorem agri mei vel colo nos meos ꝯtra il lū dat̄ mihi vti le interdictū vel poſ. et etiā actio iniuriarū ſi in in iuriā meā illud factū ſit. ar. ff. de vi et vi ar. l. vim facit. ff. de ac. ēp. ⁊ ven. q̄ pēdēte. ⁊ ff. depoſi. l. j. §. ſi quis tabulas. de furto tamen eis facto dn̄s nō agit. ſibi enī ſub diti imputēt qui nō bene cuſtodi erunt nec iniuria rum: ſi non ſit fa ctū: in iniuriā do mini: ſed propter ſpeciale odium ſubditi: ⁊ iſtud habuerunt ꝓ indubitato: ꝙ dn̄s in iu dicio noīe ſubditi agere non pōt vt ei ſatiſfieret: cū nec iſtud eiꝰ ꝓncipalit̄ interſit: nec ſit eiꝰ ꝓcurator: alioq̄n eadem rōne ius ſubditi remittere poſſet: iſti autem ex empti forte vt duriorē cām aduerſarioꝝ illoꝝ ſuoꝝ ho minū redderēt: aſſumebāt in ſe cām vt actores vel rei qđ nō licet eis: etiā ſi illi ſint eis cenſuales. i. certū cen ſum ſoluētes: q: nō ꝓpt̄ id ſunt ipoꝝ ſerui.

N E aliq̄. ¶ Premittit duplicē cōſtitutiōis cām. D Et cōſtitutionē ſubdit ibi: Oēs. In qua excepti A onē interſerit ibi: Illis. (dic̄ Fran. ṡ. e. c. j. ꝙ ꝓuilegiū de quo hic loquimur. Inno. iiij. cōceſſerit multis laici clericis ⁊ religioſis. Sꝫ Alex. oia illa ꝓuilegia reuo cauit p̄ter cōceſſa regibꝰ reginis. regū filijs ⁊ fratribꝰ vel ſubſimilib9 ꝑſonis q̄ antiquitꝰ talē grām a ſe. apo. habuiſſent. ⁊ incipiebat illa conſtitutio ad ꝑpetuā rei memoriā Clemens cuꝰ fuerat hec ꝯſtō clemētior Alexā dro ſic tp̄auit: vt. ſ. p̄ter exceptos nō extēderet̄ ad ſen tētias ordiarioꝝ ⁊ tp̄atiōis cā pulchra fuit ⁊ formoſa quā poſt exordiū. ⁊ eidē Cle. fuit decr. ne aliq̄s. ṡ. e. lib.

a cuiuſcūq; ſint p̄eminentie di
gnitatis ꝯditiōis aut ſtat⁹ q
b ite dici a q̄cūq; vl' excōicari
nō poſſint: nec terre vl' eccl'ie
ipſorū eccl'iaſtico interdicto
ſupponi: ſub q̄cūq; forma vbo
c rū cōceſſa. Illis ꝑ que regi
d bus ꝛ reginis eorūq; filijs
necnō ꝛ religioſis q̄buſcūq;
nō pſonarū tm̄ ſʒ ordinū pui
e legiatorū vel locorū rōne in h
immunitas hmōi ꝯcedit dū/
taxat exceptis de fratrū nr̄orū
conſilio ad ordinariorū ſen
tētias ꝛ ꝓceſſus edicto ꝑpe/
tuo ꝓhibem⁹ extēdi. I dē.

Inferiores p̄lati q̄bus ꝑ pui
legium cōcedit vſus mitre: ſi
ſunt exempti ī ꝓuincialibus
ꝛ ep̄alibus ꝯcilijs vti pn̄t mi
tris aurifriſiatis nō habenti
bus lamīas aut gēmas: et ſi
non ſunt exempti albis ꝛ pla
nis vtentur: ī alijs locis vtā
tur vt indulta permittunt.

V Iohan. an. ca. VI

Ut aplice ſedis benigni
tatis: q̄ nōnullis abbatibus
f alijſq; p̄latis quibus non cō
petit ex propria dignitate cō
g ceſſit ī eccl'iarū ſuarū gloriam
ꝛ honorē q mitra ꝛ alijs pō/
tificalib⁹ vti poſſint ꝓuideat
h ne inde ſcandala oriāt: ſic tn̄
q ipi puilegiati ſuorū puile/
giorū nō fruſtrēt effectu: et ex
maioritate ac decore maiori
ornatuū maioritas appareat
i dignitatum. De fratrū nr̄orū
ꝯſilio pn̄ti decreto ſtatuim⁹:
vt abbates ꝛ alij quib⁹ mitre
vſus ē ab eadē ſede ꝯceſſus.
Exempti q̄dē ī ꝓuincialib⁹
ꝯcilijs ꝛ ep̄alib⁹ ſynodis: q̄/
k bus nōnulli eorūītereſſe tenē
tur mitris tm̄modo aurifriſi
atis: nō tn̄ aureas vl' argēte/
as laminas aut gēmas hn̄ti/
bus vti poſſint. Nō exempti
l vo ſimplicib⁹ et albis ac pla
m nis vtantur. In alijs vo lo/
cis exemptis ꝛ non exempt'
mitris liceat illis vti ꝓut cō/
ceſſa eis ab eadem ſede indul
n ta permittunt. Bonifacius
octau⁹.

In prima parte de
mōſtrat q̄d iuris cū quis ſo/
lo puilegio ſe dicit exemptū.
In ſcd̄a ibi: ſi aūt. quid iuris
cū ſup hoc p̄ſcriptionem alle
gat. In tertia ibi: q ſi tales.
quid iuris cum allegat vtrū

O q; Io. an. ca. VII

Qum perſone eccl'iaſti/
ce tam religioſe q̄ ſeculares
o plura p̄ſumant: que ipſis in/
famiā pariūt ꝛ alijs inferunt
p leſionē p̄textu exemptiōis vl'
libertatis quā aſſerūt ſe hr̄e
ordinariorū correctiōes ꝛ or/
dinationes ſubterfugientes
ac eorū forū ſiue iudiciū decli
nantes: nos volētes ſup hoc
de ſalubri remedio ꝓuidere
ſtatuimus: vt hi q̄ ſe aſſerunt
per priuilegia ſeu indulgen/
tias apoſtolice ſedis exēptos
a locorum ordinarijs requiſi
ti: huiuſmodi priuilegia vel
indulgentias quibus ſe di/
cunt fore munitos: ipſis or/
q dinarijs in loco ꝯgruo et ſe/

de here. Io. an.) a Cuiuſcūq; .i. moderabit iſtud v
bum. b A q̄cūq;. Intelligas niſi a papa vl' legato
de latere .i. de v. ſig. venies. i. rn̄. ꝛ h idē puilegiū intelli
gunt hr̄e hi q̄ ſūt recepti i ſpāles filios romane eccl'ie.
ſi aūt in ſpāles ſubiectos: tūc ſunt exēpti .i. co. ſi papa
.§. ſilr. c Cō
ceſſa. Tolle qḋ ē
.i. ḋ fratrū nr̄orū
ꝛc. redeas ſupra
illis ꝛ tolle qḋ ē
infra dūtaxat ex
ceptis ꝑ q̄ ꝛc.
d Filijs. Eſt
ſi. qḋ habes. ē. c.
li. ḋ off. dele. c. vl
Addi. ti. (ꝛ i Cle. ḋ ba/
ptiſ. pn̄ti. Eſt tn̄
etiā diſſilitudo:
q: decre. vlti. nil
dicit de filijs. et
decre. pn̄ti dic̄ ḋ
liberis et addit
de p̄ncipib⁹ Io
han. an.)
e Rōne. Sic
ītelligat. ē. e. c.
i. §. in eos. ꝛ ſic
nulla correctio:
vt ille .§. loquat
de puilegio ꝯceſ
ſo religioſis n̄ ꝓ
pter pſonā ſʒ ꝓ/
pter locū vl' ordi
nē: vt ſi ordo pre
dicatorū vl' miorū
ſit in h puilegia/
tus: vl' mōaſteri
um ſcti ꝑculi. ſi
āt religioſus ali
q̄s ſue p̄rogati/
ua pſone hr̄et h
puilegiū ſec⁹ eēt
Addi. Ut aplice.
(dicit Ar/
chi. q incipiebat
ex parte Guil. i
Spe. co. ti. v. ab
bas q̄ʒ. dicit q ī
cipiebat exigit ꝛ
Diuiſio hec ē vltas. Et
p̄mo p̄mittit cō/
ſtitutionis cām.
Scdo ꝯſtitutio
nē ponit ibi: De
fratrū. Et h duo
facit: q: p̄mo ꝓ/
uidet de loci ꝯci
liorū. Secūdo de
alijſ. ibi: In alijſ
Iterū p̄ma ſtatuit de exēptis. Scd̄a de nō exempti ibi:
Nō exempti. Equiſſima fuit hui⁹ decre. ꝓuiſio: vt .i.
patebit. f Nō cōpetit. q: ſūt ibi p̄lati īferiores ep̄iſ
Additio g Eccl'iarū ſuarū. Idē puto (ꝛ merito cū fortiora ſint
puilegia data pſonis ꝯtēplatione eccl'iarū q̄ ꝯtempla/
tione (pa. ē. c. pxi. Io. an.) ſi alicui inferiori prelato
pſonaliter ꝓpter ipſi⁹ pſone p̄rogatiuā fuerit puilegiū
tale conceſſum. quod interdum contingit: vt. ē. de pre/

ſump. cū i iuuētute. vbi ꝓpt p̄rogatiuā pſone ꝯceſſum
fuit ep̄o ornamētū archiepiſcopale. h Sic tn̄. con
cor. ē. e. c. i. i p̄n. i Dignitatū. c. di. rōnis. h vult di
cere: veniebat abbas ditiſſim⁹ ī h puilegiat⁹ ad ꝯciliū
ep̄ale hn̄s pulchriora ornamēta ꝛ mitrā ep̄o: ita q ipe
per inſpectionez
ornatuū videba
tur ep̄s. idem in
ꝓuinciali. ibi eni
ī ornamētis p̄cel
lebat alios ep̄os
qḋ ſatis erat ide/
cens ꝛ ſcādaliza
bant ep̄i. ꝓuide/
re ḡ equiter vo/
luit: ita q ſcāda
lum tollere ꝛ pri
uilegiū aliq̄d cō
ferret. Et nō q
nō eſt pōpoſita/
te reſpuēdū: imo
rōne defendēdū
q doctores toga
ti variati ꝛ orna
ti incedāt vt ꝑ il
la dignitas do/
ctorat⁹ appare/
at. ſʒ ſūt ſchola/
ſtici rep̄hēdendi
q̄ ſibi veſtes do/
ctorib⁹ ſolū ꝯgru
entes aſſumūt.
k Tenēt. ſfor
te ꝓpt capellas
nō exēptas: vl' ꝓ
pter pplm nō ex
emptū.
l Simplicib⁹.
Ut nō ſolū non
habeāt laminas
vl' gēmas: ſʒ etiā
nec aurifriſiatu/
ras. m Alijſ.
a ꝓuicialibus et
ep̄alib⁹ ſynodis
ꝛ concilijs: puta
cū celebrāt in ec
cleſijs ſuis vl' ali
enis. n Per
mittūt. Inſpiciē
dus ē igit tenor
puilegiorū ꝛ ſuā
dus .i. c. px. ē. e.
porro Io. an.
Qum per.
Hec ē
p̄ma Bonifacij
in titulo. Diuiſio
habet i ſūma. et
vltia ps pōt ſbdiuidi: q: p̄mo tractat qn̄ puilegiū ſuf/
ficit vl' dat cāʒ p̄ſcribēdi. ſcd̄a ibi: Si vo. qn̄ neutrū horū
occurrit. (Et ꝑ pte ſumi potuit ex extra. Alex. iiij. q̄ ici Additio
pit: q: pſone. ḋ q̄ etiā mētiōʒ fa. Guil. i Spe. ḋ ap. §.
reſtat. v. ſi āt iudex. ꝛ h. e. ti. v. ꝛ no. Io.) o Infa/
miā. ē. ti. px. c. vno ꝓuidēdū fuit: q: crudeles erāt negli
gēdo famā ſuā. xij. q. i. nolo p Leſionē. metas ei pui
legiorū ſuorū ſuare debēt. ē. e. c. i. in p̄n. q Securo.

Nota ꝑ do
ctorib⁹: vt
bn̄ veſtiti ī
cedant. vi.
Spe. ti. de
aduoc. vir
bn̄ veſtit⁹

ad idē.ſ.de fi.inſtru.accepimꝰ.vñ ſi locꝰ nō eſt ſecurus licet ꝑti appellare.ſ.vt li.nō ꝯte.accedens.ij.ſ.de ap. ex ꝑte.j.⁊.j.de ſen.ex.venerabilibꝰ.§.⁊ h̄ ipm. alia lr̄a eſt ſecreto (ſʒ ꝑma verior ſm̄ Jo.mo.⁊ Archi.
a ¶ Prudētibꝰ.ſ.de ꝯſang.⁊ affi.c.j. b ¶ Carentibus.iij.q.v.quia ſuſpecti. vñ bonū ē ꝙ de ipoꝝ ꝯſenſu aſſumāt̄. de offi.dele. ſup queſtionum.
c ¶ Cōpetētem ſ.de dila.c.j.al's poſſet appellari vt ibi.et ꝯſiderāda ſunt circa h̄ q̄ habentur. ſ. de appel.cum ſit.
d ¶ Moderandū. Sic.ſ.co.li. de ap. legitima.
e ¶ Impedimēto. Sic.ſ.e.li.de elec.q̄ſ ſit.⁊.c.cupiētes.§.ꝙ ſi. et c.cōmiſſa.§.j.
f ¶ Integraliter. Ne ꝑcedētia vel ſequentia artent articulū de quo contēdit̄ .ff. queādmodū teſta.aperi.l.ij.§.diem. ⁊ a capite edenda eſt rō.ff. de eden.l.argētarius.§.j.⁊.l.j.§. editiones. et .§. edere non videt̄. ⁊ approbatur h̄ opinio Inno. q̄ hoc quod hic dicitur notabat .ſ.

Additio: de fi.inſtru.contingit in fi. (vi.ꝙ ibi no.in vl. glo.⁊ ꝙ ibi dicam Jo.an.) ⁊ reprobatur opi. Hoſti.qui ibi no. contrarium.ſ.ꝙ ꝑuilegium erat legendū ⁊ exhibendū ſolum in illo capitulo de quo erat queſtio. Nam ſi totꝰ tenor legeretur: poſſet lectio dare litigandi materiā ſicut editio qd̄ eſt contra mentē ipſius decre.contingit.q̄ debet verbis ꝑferri.de verbo.ſig.intelligentia: ſed non ſtatur huic: ſed prime rationi.nec ita ex ſimplici lectura oritur litigādi materia: ſicut ex tranſcripto qd̄ pluribus diebus ⁊ noctibꝰ vidētes ⁊ ꝑlegētes aduocati: litigia inde ſumūt vt ibi.⁊ licet vtraq; opinio ſatis habeat equitatē: ꝑma tn̄ magis rōne ⁊ illo textu fulcitur ⁊ ideo h̄ approbat̄.

Nota contra aduocatos q̄ ſemina litis exquirunt

g ¶ Tradere. Sed quare reus ꝓbare cōpellit̄ ⁊ edere ꝓpria inſtrumēta cōtra ſe. contra id.ſ.de ꝓba.c.j.C.de eden.l.q̄ accuſare: Dic ꝙ iſte ꝑuilegiatus ſiue agat ſiue excipiat habet ꝓbare: ex eo ꝙ ſ̄ iure cōmuni intētio epi eſt fundata. ⁊ qd̄ dicit de editione: locū habet in ꝑuata vel ꝓpria ſcriptura: q̄ qs vſurus nō eſt: porro in cōmuni vel ꝓpria ſcptura q̄ qs vſurus eſt locū nō habet.qd̄ dic̄ vt no.in ꝑdicto.c.j. de ꝓba.⁊.ſ.de fide inſtru.ſ.ꝑpetuus.ff.de eden.l.j.§.editiones.⁊ in Cle.de vſur.ex graui.in glo. vide quod ibi.

Additio: (⁊ in Cle.de vſur.ex graui.in glo.vi.ꝙ no. Jo.an.)

h ¶ Solūmodo. Quia non ſimul allegant ꝑuilegium

a curo aut aliq̄bꝰ prudētibꝰ viris oī ſuſpitiōe carētibus ad hoc ꝑ dictos ordinarios deputat̄ infra terminū cōpetētem ꝓ facti q̄litate ipoꝝ ordinarioꝝ vel delegatoꝝ ſuorū arbitrio moderandū iuſto impedimēto ceſſante oſtendere ac ad legēdū integralit̄ exhibere: necnō de articulis ſ̄ q̄bus ꝯtrouerſia fuerit trāſcriptum tradere teneāt̄. ¶ Si aūt ad fundandā intētionē ſuā ſup hmōi libertate ſolū modo ꝑſcriptionē canonicā duxerint opponēdā eiſdē ordinarijs vel delegatis ab eis viris prudētibꝰ nō ſuſpectis de ꝑſcriptiōe hmōi facere debēt fidē. ¶ Q̄ ſi tales ꝑuilegio ⁊ ꝑſcriptione aſſerant ſe munitos: ꝑuilegiū q̄dē ipm exhibeāt: vt in ꝑmo hmōi cōſtitutiōis articulo ſupius eſt expſſum. Et ſi ꝑuilegiū exhibitū nō ad plenū ꝑ ſe ſufficiat ad exemptionē ſeu libertatē hmōi cōprobandā: ſed tale eſt ꝙ ſaltē cām ꝑbeat ꝑſcribendi corā ꝑſonis predictis annoꝝ.xl. ꝑſcriptionē teneātur ꝓbare: ꝑſcriptioniſq; ꝓbatione pendente: licet ordinarioꝝ intētio de iure cōmuni fundet̄: tn̄ qr de priuilegio qd̄ ſaltē cauſam ꝑſcribēdi ꝑbet: faciunt fidem in libertatis vel exemptiōis poſſeſſiōe non violenta non clādeſtina nec cōceſſa ꝑcario de q̄ fidē corā eiſdē fecerint nō turbēt̄. Si vero ꝑuilegium per ſe ſufficiens: quādo ſolo priuilegio ſe defendunt: vel ſaltem tale qd̄ ꝑſcriptioni canonice cauſam ꝑſtet: cum preſcriptionē allegant: non exhibuerint vt eſt dictum cum de iure cōmuni ordinarioꝝ intētio ſit fundata: ſua iuriſdictiōe vti poſſint in eoſdem libere: donec de preſcriptione canonica vt ꝑmiſſum eſt: fecerint plenam fidem. ¶ Idem. Interdictus eſt ingreſſus eccl'ie regularibus vel ſecularibꝰ q̄uis ex/

⁊ preſcriptionem.de quo in ſequen.§.tractabit̄.
i ¶ Canonicam.xl.annorum: vt.j.ſequitur cum titulo quod dic vt.ſ.co.lib.de preſcrip.c.j. Johan.an.
k ¶ Ordinarijs. Mirum eſt quomodo ordinarij cognoſcunt in cauſa ſua. Cōtra id.iiij.q.iiij.c.j. C.ne qs in ſua cauſa: i rubro ⁊ nigro. Solu.ordinariꝰ bene cognoſcit de cauſa eccl'ie: licet non de propria. qd̄ dic vt no.ij.q vij.ſi quis erga. de cle. male.c.j. ⁊.j. de pe.romana. Itē ordinarius dicit ſuā eſſe iuriſdictionē ⁊ ſubditꝰ h̄ negat ⁊ bene cognoſcit an ſua ſit iuriſdictio.ſ. de reſcꝑ. ſup lr̄is.ff. de iudi.ſi quis ex alie na. Sed ad omnem ſuſpitionē vitandam meliꝰ videtur id expediri per delegatos: vt ſequitur ſ.de foro compe tē.ſiquis contra. ⁊.ff.de iuriſ.om. iudi.l.ꝑtor (Idē Jo.mo.Arch.remittit ad no.per Inno.de dila.ꝑterea.de cen. venerabili. de verbo.ſigni.ex parte Jo.an.)

Additio

l ¶ Huiuſmodi. Canonica ſcʒ nec poteſt ſubditus obedientiam preſcribere contra ꝑlatum.quod dic vt.ſ.de preſcrip.cum non liceat.
m ¶ Munitos. Et ſic allegans hec duo ſimul audit̄ vt.ſ.de preſcrip.auditis.(vbi de hoc ⁊ de verbo. ſig. abbate Jo.an.) Contra.eo.ti.veniens.dic vt dixi.j.de regu.iu.nullus pluribus (Archi.remittit ad no. xxiij. di.q̄q̄.in glo.ſic ergo Jo.an.) n ¶ Per ſe.ſine preſcriptione. o ¶ Predictis.ſ.j.⁊.ij.reſponſio.

Additio

p ¶ Annorum.xl.quia minor non currit contra eccleſiam.xvj.q.iij.quas actiones.ſ.de ꝑſcrip.de quarta.
q ¶ Violenta. Sic poſſidentes cum pati debeant penam.ergo non premiū.j.eo.licet.ſ.co.li.de preben. cuʒ qui.xvj.q.j.legi.(Jo.mo.alle.de tranſla.inter.§.ſʒ ne q̄ʒ.ff.ſolu.ma.ſi ab hoſtibus Jo.an. r ¶ Precario. Sic.ſ.de reſti.ſpoli.olim.j.licet enim iſta ſit iuſta cauſa poſſidendi: non dat tamen titulū preſcribendi: ne ille qui precario conceſſit ex libertate ſua illiberalitatē reciperet contra naturam contractus.ff.de ꝑca.l.j.

Additio

s ¶ Turbentur. Hoc idem ſi ſolum priuilegium allegarent: vt probatur in ſequen.§.in prin.
t ¶ Cōmuni.xvj.q.vij.omnes baſilice. v ¶ In eoſdem. Nota q̄uis fauor ꝑuilegio debetur. Eſt etenim priuilegiū ex ſe fauorabile: ſʒ ꝑſcriptio odioſa.ſ.de deci.tua.⁊.c.ex parte.⁊ dixi de hoc.j.de reg.iu.odia.

Nota

Diuiſio E Piſcoporum. ¶ Primo ponit q̃druplicē ꝓhibitionē. Scđo penā adijcit penis anti q̃s. ibi: Qui ꝯo. hodie aggrauata eſt pena. quod dic vt de ſepul. in Cle. cos. ⁊ in Cle. de ſen. excō. ex frequētibus Jo. an.

P Sic. ſ. de immu. eccleſi. quoniam.

Sūmaria P Er exemptionē. ¶ Eximit q̃n̄q; eccl'ia. Q̄n̄q; ipſiꝰ canonici. Jſta tria q̇d importēt ordinate declarat ⁊ tria facit hec decre. q̃ ſatꝪ patēt. Scđa ibi: Vex. Tertium ibi: Si aūt. ⁊ emanauit declarauiue ad ea q̃ no. Jnno. ⁊ Hoſti.

emptis q̇ ſciēter celebrāt vel celebrari faciūt diuina ī ciuitatibus vel locis interdictꝪ: niſi ſm ꝯmiſſionē iuris: vl' excōicatos vel interdictos publice ad diuina officia ſacramenta vel ſepulturam admittunt. h. d. Jo. an. ca. VIII

E Piſcopoꝝ ⁊ alioꝝ prelatoꝝ querelis frequētibus ⁊ q̃rulosis clamoribuſ excitati: p̄ſnti decreto duximꝰ ſtatuendū: ne aliqui ſecl'areſ aut regulares quantūcunq; exemptionis ſeu libertatꝪ ſe. a apo. priuilegijs communiti. cuiuſcunq; ordinis religiōis ſtatus vel cōditiōis exiſtant: ſcienter celebrent vel faciant celebrari diuina ī ciuitatibꝰ: caſtrꝪ: villis: niſi q̃tenus eis a iure conceditꝛ ſeu locꝪ alijs b c d e interdictis ab ordinarijs ſiue delegatis iudicibus vl' a iure: aut excōicatos publice f vel interdictos ad diuina officia ſeu eccl'iaſtica ſacramen g ta ſiue eccleſiaſticam ſepulturam admittant. ¶ Qui ꝯo contra preſumpſerint: preter h i alias penas a iure ſtatutas ī greſſum eccleſie ſibi nouerit interdictum donec de tranſgreſſione huiuſmodi ad arbitrium eius cuius ſententiā k contēpſerunt ſatiſfecerint cōpetēter. I dē. Primo ponit quando eximit eccleſia quid importet. Scđo q̄n̄ ipſius canonici. Tertio quādo clerici Et iſta ordinate declarat ī q̃ liber partiū affirmatiue ⁊ negatiue loquēdo ſm Joh. an. Et iſtud poteſt ſufficere pro ſummario. ca. VIII

P Er exemptionē eccl'ie l ꝯceſſam ip̄a eccleſia ⁊ ipſius monachi vel canonici clerici etiam ⁊ conuerſi perpetuoq; m oblati. non autem eccl'ie eiuſdem preſbyter qui parochia n norum curam habet: quo ad ea que ad curam eandē pertinent: nec ipſi parochiani o etiam intelliguntur exempti. ¶ Verū ſi canonici alicuiꝰ eccl'ie eximantꝛ: ipſi ſoli cano p nici: nō aūt eccl'ia vel alij eiꝰ

a ¶ Cōmuniti. De formis videbis. j. eo. ti. ſi papa.
b ¶ InterdictꝪ. Vide Cle. đ ſen. excom. c. j.
c ¶ Ordinarijs. Sic. ſ. eo. ti. cuȝ ⁊ plantare.
d ¶ Delegatis. Delegati q̇ interdicere poſſūt. ad idē. ſ. de offi. de le. c. j. ⁊ c. ſane. ij Additio (Saluo ꝙ habes in ex̄ua. Bonifacij ꝓuide attēdētes Jo. an.)
e ¶ Vl' a iure: vt. ſ. e. li. đ elec. vbi periculuȝ. §. ciuitas. ⁊. ſ. đ cē ſi. ꝗꝗ. ⁊. j. đ pe. felicis in fi.
f ¶ Officia. Celebrans p̄n̄te excōmunicato maiori excōicatiōe vel interdicto: n̄ eſt irregularꝪ. j. de ſen. excom. is qui. vbi de hoc. interdum tn̄ licȝ celebrare p̄n̄tibꝰ interdictis. qđ dic vt. j. de ſentē. excom. c. vlti.
g ¶ Sepulturaȝ. Vide Cle. đ ſepul. cos qui.
h ¶ A iure ſtatutas. Sicut diuerſa ſunt narrata: ſic diuerſe ꝓuiſiōes iuris ſi qui celebrant in ciuitate caſtris vel villis: niſi q̃ntuȝ eis a iure ꝑmittitꝛ: cōpeſcantꝛ ꝑ ordinarios. ſ. eo. auctoritate. ſi celebrant in loco interdicto vltra q̄ꝫ a iure permittitꝛ: ſciēter ſunt irregulares. j. de ſen. excom. is qui. ſed ſi p̄ſentibus excōicatis celebrāt: ſecus: vt ibi ⁊. ſ. dixi.
i ¶ Ingreſſum. Hoc aduerte: q2 vt ſupra dixi: licȝ q̇dā ex iſtis nō ſint irregl'ares: tn̄ ꝑ decre. iſtā ſunt vicini irregularitati ꝯtrahēde: q2 ſi poſt hmōi iterdictū i eccl'ia celebrauerint: vt ꝓus irregularitatē incurrūt: vt. j. đ ſen Additio ten. excō. is cui. Scire debes ꝙ q̇dam (Jo. mo. in p̄di. decre. is cui. Jo. an.) hanc decre. ⁊ eiꝰ penā dicūt locuȝ habere tm̄ in exemptis. ⁊ ꝓ eis facit: q2 multo maiori pena ſunt digni quibus cum plurimū honoris per iuſſiones principum eſt delatū replunt in crimie. C. đ epiſco. ⁊ cle. l. p̄ſbyteri. Et eſt canonizata. v. q. vi. p̄ſbyteri. vnde dicat hoc ſtatutū circa eos tm̄ ne ꝓuilegioꝝ pretextu flagitioꝝ creſcat auctoritas. C. de priui. ſchola. l. ij. li. xij. ſed ꝯtrariū credo. ſ. hanc decre. ⁊ eius penā habere locum etiā in nō exemptis: per litteram que ſupra dicit: quātūcunq; ⁊c̄. q. d. decre. iſta ꝙ vult etiam exemptos nedū non exemptos hac conſtitutione ligari. Ad idem. ſ. de preben. c. j. cum ſimi. k ¶ Contempſerint.

ſ. eo. cuȝ capella ⁊. c. recipimus. ⁊ fuit ſumpta đ extrauagāti Jnn. q̃ icipiebat: Ad ꝑperuā. (Guil. i Addi. Spe. eo. ti. ver. itē licet. alle. cuȝ ſuper. q̃ in ſūma dicebat ꝙ abbaſ ꝯtra epiſcopum agēs ſuꝑ exemptione eccl'ie monachoꝝ et parochianorū ſuccubuit vltimo: q2 nil de parochianis i ꝓuilegio dicebatꝛ Jo. an.)
l ¶ Jp̄a eccleſia. Cū atrio ſm ea que dixi ſm Berū. ſ. eo. c. j. ⁊ ſubintelligitur exempta. et bene patet per hoc. c. per decre. illā. ſ. eo. li. de preben. ꝗuiſ. j. ꝙ eximie eccleſiam cathedralem: ne ſꝫ generali vocabulo eccleſiarum ciuitatis intelligatꝛ exemiſſe oīa etiā minora b̄n̄ficia de eccleſia: vt ibi dixi.
m ¶ Nō aūt. Subintelligitꝛ exēpta ⁊c̄. n ¶ Curā habet. Vn̄ tales p̄ſbri hn̄t inſtitui ab ep̄is ⁊ itelligūtꝛ eē ꝑpetui: q2 nequeūt abſq; rōnobili cā: ⁊ tūc ab epiſcopis amoueri. ſ. e. li. de capel. mo. c. vno. ⁊ hoc caſu propter hanc curā ⁊ populū non exemptum p̄latus exemptus vadit ad ſynodum epiſcopalē. ſ. e. vt apl'ice.
o ¶ Parochiani. Sicut aliud eſt clerus: aliud eſt populus. ſ. e. ex parte. j. ⁊. j. de ſen. excom. ſi ſentētia. j. reſponſo. ſȝ huic ꝓmo rn̄ſo videtur contradicere. ſ. de ꝟbo. ſigni. cum clerici. (de varijs ſignificatiōibus quas Addi. habet eccleſia ibi nota. ⁊ in cōcor. Jo. an.) vbi nomine eccleſie cathedralis intelligitur ſolū capitulū: non inferiores clerici vel conuerſi. ſed ibi de iuramento loquitꝛ: quod ſtricte intelligitur. nec extenditꝛ niſi ad ea de q̇bꝰ nō fuit cogitatū. ſ. de iureiu. c. penul. Juriſdictio aūt ita pendet penes ep̄m ⁊ capitulum ꝙ non penes inferiores clericos intelligatur: ergo iuramentum ibi ſm formam iuris cōmunis. Ad idem. ſ. de iureiuran. ad noſtram. iij. ſ. de verbo. ſigni. ſuper quibuſdam. (conAdditio cor. Archi. ſ. eo. li. de preben. ꝗuis. j. Sed Joh. mo. quid voluerit nō caplo Jo. an.) p ¶ Nō aūt eccl'ia. Vn̄ q̇ dixit Jo. ⁊ Berū. q̇ no. ſ. de teſta. requiſiſti. in glo. hic rn̄dent ꝙ ſi q̇d legatꝛ canonicis nō intelligitur

legatum eccľie.ꝑ.l.ff.de re.du.l.ciuibus(vl.ꝙ dixi ſup
glo.pal.Jo.an. a ¶ Alij clerici.Sed nūqd ꝑ h̄ erūt
exempti couerſi ⁊ oblati ñ clerici:ar.ꝙ ſic.xij.q.j.duo.
ꝯriū credo ꝑ hoc.c.ꝙ ſtricte ſumit ꝟba ꝓuilegiorū exē/
ptionis vt ſonāt:et qꝛ nō repetit de ꝯuerſis et oblatis
vt.s.j.rñſo.quod
ſi voluiſſet intelli
gi expreſſiſſet.s.
de deci.ad audi/
entiam.ad idem
s.de elec.ex eo ꝙ
Johan.an.
S J papa.
¶ Hec eſt
optima decre. in
materia interpre
tationis priuile/
gioꝝ ꝓmo diſtin
guens inter ver/
ba narratiua et
aſſertiua pōit ſex
formas verborū
que aſſertiue pro
late ſapiunt exē/
ptionem.et de vl
timis quattuor
rationem ſub /
dit.ſcd̄a ibi:Et
eſt idē.ponit ali/
as octo et ſic q̄t/
tuordecim. vſqꝫ
ibi:Non ſic. Et
ibi ponit tres for
mas ꝑ q̄s nō dat̄
exēptio vſqꝫ ibi:
Nō licet.vbi de
formis aliis pro
teſtat̄ Jo.an.Et
de hoc no.ꝑ In/
no.et Hoſt.s.eo.
cum capella.Jo/
han.an.
b ¶ Principali/
ter.pura iperrat
līas prelat⁹ ſup
reuocatiōe rei ec/
cleſiaſtice male a
lienate:quibꝰ dꝛ:
ꝯqueſtus eſt no/
bis.r. ꝓlat⁹ talis
eccľie nob̄ imediate ſubiecte ꝙ ꝑdeceſſoꝛ ei⁹ ⁊c̄.vñ talia
ꝟba ſolem⁹ vocare narratiua nō aſſertiua:vñ.j.ſeq̄t̄ ta
lia ꝟba narret:et ad h̄ bñ ꝯcoꝛ.iij.q.vj.h̄ q̄ppe.⁊ qđ ibi
no.i.j.gl.(vl.qđ no.i Cle.de ꝓba.lr̄is.i glo.narratiuis.
Arch̄.remittit ad ſū.Azo.de fal.cau.adiec.⁊.xix.di.c.
j.ꝟ.itaqꝫ i glo.h̄ eſt ar.ſubdit etiā hic tolli opi.q̄ꝫ no.
Berñ.de reſcrip.nōnulli.in glo.ſic ḡ vltra mediū.Jo.
an.) c ¶ Probata.Cōtra videt̄ qđ no.Ber.s.de cen
ſi.cū olim.i.j.glo.vbi dič ꝙ ſtat̄ publice ſcripture in q̄
ꝯtinet̄ de finibꝰ ep̄atuū:lꝫ illa ſint facta ob aliđ:ſꝫ illud
habeat locū in ipſa ꝓbatiōe finiū q̄ fit ꝑ ar.s.de ꝓba.
cū cām.et cui ius cōmune nō eſt cōtrariū.ſed hic ius cō
mune eſt cōtrariū:et frequenter hoc caſu plene ꝓba/
tiōes:et ideo ſecus. d ¶ Aſſerat. No.qꝛ ſupra dixit
narret.ergo hic de aſſertiuis ibi de narratiuis: hodie
plene probant narratiue lr̄arū papaliū ſi ſūt de ſuo fa/
cto ⁊ ſuꝑ his fundat̄ grā vel ipi⁹ intētio ꝑ Cle.ð ꝓba.

cleri ſunt exēpti. ¶ Si autē
clerici cuiuſuis eccľie eximan
a tur tunc tam canonici q̄ꝫ alij
clerici eximunt̄ nō tñ eccleſia
niſi aliud in exemptionis ꝓ/
uilegio exprimat̄. ¶ Idem.

Formas priuilegiorū ponit hec decretalis:quarū q̄dā exemptionē ꝯferūt quedā non.

Jo.an. ca.X

SI papa in aliquo priui
legio vel ſcriptura non facta
b principaliter ſuper donatiōe
vel ſnia exemptiōis ſeu etiaꝫ
libertatis aliquā eccleſiā ad
ius ⁊ ꝓprietatē romane eccle
ſie pertinere vel ꝯſilia verba
narret.non ꝓptea illi⁹ eccle/
c ſie exēptio eſt ꝓbata:niſi de
libertate aliter docebatur.
¶ Si aūt eccľie vel monaſte
rio exemptiōis ꝓuilegiū con/
cedendo vel ſuꝑ ipius exēpti
one ſententiādo cū de ipſius
exēptionis negocio ageret̄:
d aſſerat ipſam eccľiam fore ex
emptā aut eam iuris beati pe
tri exiſtere ſiue ad ius et pro/
e prietatē roma.eccleſie vel ad
f ro.eccľiaꝫ ſpālit̄ aut ſine me/
dio vel etiā ſimplicit̄ ꝑtinere
per hoc plene debet exempta
huiuſmodi eccleſia iudicari:
cum eniꝫ iure cōmuni omnes
eccleſie per orbem diffuſe ad
ro.ecc.pertineant ſi id alicui
ꝯcedat eccľie vl̄ de ea ꝑ ſniaꝫ
iudicet̄ ex hoc ipi⁹ cōprobat̄
exēptio vt ꝓuilegij nihil al̄s
allatura ꝯceſſio ei cui cōcedi/
tur ⁊ ſnia nullū aliter datura
ſubſidiū eccľie pro qua fert̄ ꝓ
rogatiuā cū ꝟba aliq̄d opari
g debeāt ꝯferat grē ſpecialis.
h ¶ Et ēſi idē ꝓuilegiū ꝯtine
at:vel ipſe papa ꝑ modū exꝓ
mat ſupra ſcriptū ꝙ eccľia ſit
libera:ſeu ꝙ potiat̄ romane
i eccľie libertate vl̄ ꝙ ī h̄ ꝑro
gatiua gaudeat ſpāli aut ſi
k dicat indefinite ꝙ eccleſie ro
mane annuū cēſum ſoluat ad
ꝑcepte iudiciū libertatis ſiue
ꝙ ipſaꝫ eccleſiā eximit ab or/
dinarij ꝑtāte vel ꝙ nō aude/
l at illic ep̄s cathedrā colloca/
re:aut impetrandi ſeu ordina
tionem q̄ꝫuis leuiſſimā faciē/
di exercere aliquam ꝑtātem.
¶ Siliter ſi aliq̄ recipiāt̄ in
ꝓprios ⁊ ſpāles ſubiectos cē
ſent̄ exēpti nō ſic ſi in ꝓprios
⁊ ſpeciales filios romane ec/
cleſie ſint ſuſcepti:tales quip
m pe exēpti ꝓpterea nō exiſtūt.
¶ Si vero dicat̄ ſimplicit̄ ꝙ
aliq̄ eccleſia romane eccleſie
n annuū cenſū ſoluat: ñ ꝓpter

litteris.et vide qđ ibi no.glo.in antepenul.
e ¶ Eccleſie.s.de reſti.in inte.c.ij.de arbi.cum tempo
re. f ¶ Sine medio.s.e.cū olim.ij. g ¶ Debeant.
Optime concoꝛ.s.eo.in his.(et concoꝛ.quas hic alle.
Archi.Ibi inuenies in vlti.glo.Jo.an.)Et nota argu
endum a verbis
s.de deci.ad au/
dientiam.de quo
dic:vt nota .xxij.
q.v.humāe.⁊.s.
de verbo.ſignifi.
propterea.lex ta/
men nō debet im
poni verbis ſed
rebus.s.eo.li.de
elec. cōmiſſa . ad
fi. h ¶ Et eſt
idem.ſ.ꝙ eccleſia
debet plene iudi/
cari exempta.
i ¶ Libertate.s
eo.cum olim.ij.
k ¶ Indefinite.
Quia ſecus ſi p⁹
determinationeꝫ
alicuius certe li/
bertatis conceſſe
vt infra.§.idem.
l ¶ Collocare.
In locis enim ex
emptis hoc non
poſſunt epiſcopi
xviij.q.ij.lumino
ſo.s.eo.li.de off.
ordi.cum ep̄us.
m ¶ Nō exiſtūt
ſed ſunt priuile/
giati:vt.j.de ver.
ſigni. veniens.j.
rñ.recipiendo er
go illos in filios
videtur illos reci
pere in amorem
filialem:ſicut ſub
diaconus ordina
tus a papa non
in exemptionem:
ſed in honorem
intelligitur ordi/
natus: princeps
tamen eos quos in patres eligit non vult aliis ſubijci:
vt in auc̄.cōſtitutio que de digni .col.vj.⁊ ſi dominus
apud acta noiat ſeruū ſuū filiū:dꝛ ei libertatē conceſſiſ
ſe.C.de lati.lib.tol.l.vna.§.ſiliqꝫ modo.ſed ibi ſibi ſoli
fit ꝑiudicium:hic aūt fieret preiudiciū ordinario cuius
iuriſdictioni potius eſt fauendū.s.eo.cū ꝑſone.xj.q.j.ꝑ
uenit.vbi ergo papa exprimit aliquos ſpēales ſubie/
ctos:ſi eēnt alij ſubiecti nō eēnt ſpāles ſubiecti:et ideo
illa verba exēptionē facięt:vt.s.ꝓxi.rñ.(hoc ꝑtꝫ etiaꝫ Ad
s.in q̄rto exēplo.ſufficit eni ꝙ dicat̄ ſpāliter ad roma/
nā eccľiam ꝑtinere vt ibi.Jo.an.)ſꝫ licꝫ aliq̄s ſit filius
nō ſequit̄ ꝙ ſit ſpālis ſubiectus:quia vnius poteſtati
fili⁹ alteri ꝑtāti poſſet eſſe ſubiectus(ſicut et fili⁹ meus Ad
mihi et alteri pōt eſſe ſeru⁹.ff.ad.l.fal.l.precia.Jo.an.)
et ideo aliud hic aliud ibi.Filiatio ergo amorem ⁊ pri
uilegiū denotet:ſpecialis ſubiectio exemptionem.
n ¶ Cenſū.Nō eni oēs eccleſie exēpte ſoluunt cenſum:

nec oēs q̄ cēſum ſoluūt ſunt exempte.ſ.e.ti. recepimus vñ nō pbat h̄ eſſe ⁊c̄.C.de pba.ad pbationē.ſ.de off. delc.cū ꝯtingat. a ¶ Idē dicim⁹.i. ꝙ nō ppt̄ hoc exempta cenſebit̄. b ¶ Nō poſſint. De q̄ dic vt.ſ.eo.ne aliqui Jo.an. c ¶ Subiecti. Ergo nō ꝙ vnū et idem

mā iſti⁹ decre.habem⁹ q̄ hūc caſum dubitabilē ad lrāz ꝯ iſtā decre. vidi olim varii i ciuitate Boñ. tpe generalis iterdicti: q: religioſi ſic priuilegiati admittebāt forenſes ad diuina. f ¶ Priuilegiati. Ut ſi accipiētes ſignū cruci p ſubſidio terre ſancte: in hoc eſſent priuilegiati: vel quiuis

ꝟbū diuerſificat̄ Additio ſm adiuncta (et ſm materiaʒ vt dicā.i.de ſen. ex/cō.ſi ciuitas i ſi. j.rñſo. Jo.an.) ff.d ꝯhē. emp.l. ꝙ ſepe.§. vene/ni.⁊.ff. d ꝟ.ſig. l.q̄ venenū.vñ ſi indefinite dicat̄ ꝙ ad iudiciū p/cepte libertatis ſoluat cēſum ex/empta d̄r: vt.ſ.§.⁊ ē idē.ſi poſt certā libertatem non ꝓpterea vl/tra id intelligit̄ exēpta: vt h̄.et ē ſi.ſ.de dona.paſtoralis.

Licet vo. Diuiſio ¶ Sūt q̄ttuor dicta p̄.§.diuiſa diffinientia tot idem dubia circa priuilegiū de cele/brādo tpe iterdicti dclarat no. p Berñ. Innc.et Hoſti.ſ.c. quia nōnullis Jo.an. d ¶ Exiſtat. p ſpeciale priuilegium. ⁊ ſic fac̄ ad titulū. Idē Ar/chi. e ¶ Excluſis. Iſtō erat ꝙ iducebat dubitationē p ei⁹ ꝯriuʒ q̄ſi a ꝯrio nō ex/cōicatos nec iter dictos: ⁊ aliūde veniētes admittere poterāt.

hoc exēpta eccl'ia dici debet.
a ¶ Idē dicim⁹ ſi circa aliq̄ p
priuilegiū ꝯcedat̄ libertas: et
clauſula de cēſu ānuo pſoluē
do ſeq̄t̄: vt ſi aliquib⁹ ꝙ ab
alio q̄ʒ a papa ſeu ei⁹ legato
excōicari ſuſpendi aut iterdi
b ci nō poſſint: vl' aliq̄d aliud
ſpecialiter a ſe.apo.ſit indul/
tū: vel etiā dicat̄ ꝙ in ſpāles
romane eccl'ie filios ſūt aſſū/
pti ⁊ ſequat̄ i priuilegio ꝙ ec/
cleſie romane ad iudicium li
bertat' ꝑcepte annuū cēſum
ſoluāt. ¶ His eni ⁊ ꝯſilibus
caſib⁹ ſic in certis priuilegiati
articulis ordinarioꝝ iuriſdi/
c ctioni q̄ntū ad alia ſūt ſubie
cti. ¶ Licet aūt ſic diuſos p
uilegioꝝ q̄b⁹ eccl'ie ac mona
ſteria eximunt̄ tenores ad li/
tiū materiā amputādā duxe
rim⁹ deſignādos: p h̄ tamen
aliis exemptionū ſi reperiāt̄
ſeu aliaꝝ libertatū modis vl'
eoꝝ effectib⁹ nolum⁹ aliq̄te/
nus derogari. Idē. Priui
legiati vt tpe interdicti cele/
brare poſſint diuina clauſis
eccl'iis alios etiā extraneos
admittere non pñt: ⁊ ſi fuerit
ſingularis pſona ſup hoc pri
uilegiata familiares ſuos ad
mitti. Sec⁹ i familia ꝯuētus

taliter priuilegiati hoc priuile/
gio nō gaudet ille cuius cul
pa ponitur interdictum. hoc
Licet dicit Do.ca.XI
b vobis ꝯceſſum exiſtat
vt interdicti tpe ianuis clau
ſis excōicat' ⁊ iterdict' exclu
e ſis voce ſubmiſſa diuina cele
brare poſſitis: ad ea tñ aliq̄s
etiā ſi aliūde venerint niſi ſu
f per h̄ priuilegiati exiſtāt recipe
re nulla rōne debet'. ¶ Cū
g cōceditur ſingulari pſone vt
h mō pmiſſo tpe interdicti cele
brare valeat vel audire diui/
i na: ei⁹ familiares domeſtici
ad audiēdū cū ea ⁊ celebran
dū ſibi diuiuū officium licite
k admittūt̄. ¶ Nō ſic autē in
familiarib⁹ alicui⁹ ꝯuēt⁹ ſeu
collegii ē cenſendū. illi eni ni
ſi priuilegiati fuerit admitti ñ
l debēt. ¶ Hmōi q̄ʒ ꝯceſſione
gaudere nō pōt is cui⁹ cauſa
m ſeu culpa dolo vel fraude fu
it ſnīa interdicti ꝓlata ſeu q̄
ad ꝑpetrandū delictū: cuius
occaſione lata extitit: pbuit
conſiliū auxilium vl' fauoreʒ
Idē. Epi cum altari viati
co celebrare pñt: ⁊ ſibi facere
celebrari: ita tamen ꝙ nō vi
olent iterdictum. h.d.
Qūoniā Jo.an.ca.XII

alii (vt.ꝙ dicam Additio circa hec.i.d ſen. ex.c.ſi.in ſi. Jo. an.) g ¶ Perſone. Puta epō: regi: comiti: vel baroni. h ¶ Premiſſo. ſcʒ ianuis clauſis ⁊c̄. i ¶ Domeſtici. Intelligo nō ob hāc cām in fraudē ſūpti: vt.i.de ꝟbo.ſig.c.vlti. k ¶ Admittūt̄. Cōcor.lex.ff. d p̄ca.l.cū p̄carium ii. vbi ſi q̄s p̄cario rogauit vt i fundo morari liceat ⁊ de ſuis q̄ʒ ꝯceſſū videt̄. ad idē. ff. de vſu et ha.l.ii.§.j.⁊.l.ſeq̄n.ff.d ꝟ.obli.l. ſi ſtipulat⁹ fuero illud aut illō.ad idem.C.d aduo. diuer.iud.l.reſtituende.vbi dicitur conceſſum p/matibus: intelligi ꝯceſſum ⁊ his qui ſub eis ſunt. Ad idem. ff. de condi.⁊ demō.l. municipibus. l ¶ Nō debēt. Et ē rō diuerſitatis: q: in pmo caſu al's priuilegium eē poſſet inutile qd̄ eē nō debet

⁊ ar.a ꝯrio fortiſſimū eſt. ſ.de his q̄ ſi. a pla.cū aplica i ſi.ſʒ h̄ nō eſt veꝝ: niſi illi ſup h̄ ſint priuilegiati: vt ptʒ: q: ex q̄ loc⁹ iterdict⁹ ē: videt̄ oib⁹ iterdictū ibi audire diuia: niſi ſup h̄ ſint priuilegiati. nec priuilegiū vni⁹ alteri penit⁹ pdeſt.ad h̄.ſ.eo.ſane. ⁊ pterea an hāc decre.in dubio erat tuti⁹ hoc tenere ppt̄ piculm aiaꝝ.⁊ iō amplectēdū erat.de homi. ad audientiā. de ſpō.iuuenis.ſʒ oppono ꝙ hec decre.ē ſupflua: cū hode ſine priuilegio cōpetat tpe interdicti taliter celebrare de iure cōi: vt.i.de ſen.excō.c.vl.pōt dici q̄d iuri i ꝯceſſione p priuilegiū dictū ē.idē in ꝯceſſiōe p ius cōe: vt ibi.⁊ iō forte generalit̄ dixit.ſ.ꝯceſſū: nō dicēs q̄liter: vl' dic ꝙ etiā p priuilegiū poſſet hr̄e locū caſus noſter: ⁊ ſbauditus pme gloſelle.pone eni ꝙ papa interdicēdo locuʒ vetuiſſet celebrari: etiam ſm formā illius decre. Sepe enim ꝓpter rebellionē delinquentium aggrauant̄ pene: ⁊ poſtea conceſſiſſet aliquibus celebrare ibi ſm for/

ſ.eo.in his. ſed in hoc ſecundo caſu ꝯuentus pōt ſine familiarib⁹ p ſe celebrare diuia.⁊ iō priuilegium eſt reſtringendū.ſ.e.vt priuilegia.ꝟ ſusſi. q̄d dices ſi in ꝯuētu nō ſint niſi tres: ⁊ duo ſunt infirmi: nunq̄d tertius poſſet celebrare cū familiari: no. Hoſti.i pdicta.decre. ꝙ nōnullis.ꝙ ſic ne inutile ſit priuilegium ad inſtar eius quod dicitur de ſingulari perſona.ſ.§.proxi. (dicit Archid.ꝙ non audet hoc tenere cum priuilegium ſit conuentus non alioꝝ. Aut ergo ſol⁹ celebret: aut abſtineat ſm eum facit ad primū qd̄ de incluſo no. de conſe.diſt.j.hoc quoqʒ Johan.an. Additio m ¶ Cauſa. Ad idem.ſ.eo.ꝙ nōnullis in ſi.interdū licet tales admittant̄ ad auditionē diuinoꝝ: tñ prohibentur appropinquare altari.i.de ſen.excom.c.vlti.§.pe.

Qūoniam. ¶ Primo premittit conſtitutionis Diuiſio cauſam. Secundo concedit epiſcopis priuilegium altaris viatici Johan.an.

a ❡ Abſentare. Et ſi hoc faciūt ꝓpẽ vtilitatẽ eccleſie cenſent̃ eſſe pñtes. ſ̃. de cleri. nõ reſi. ex pte. peregrina ri tñ ad loca remota nõ debet eps ſine licẽtia pape. de ↄſe. di. v. nõ oportet. ij. ⁊. ſ̃. de voto ⁊ vo. redẽ. magne.
b ❡ Cõmode. Et ſic dicũt tunc nõ poſſe. xxij. q. ij. faci/ at. ff. ð ṽ. ſig. l. ne

Additio pos ꝓculo (vi. ð ṽ. ſig. intelligen tia ſuper. iij. glo. Johan. an.)
c ❡ Non decet. Inſpiciẽdũ ꝗ ẽ i ↄceſſiõe ꝑuilegij quid deceat. ad idem. ſ̃. eo. li. de elec. cũ nõ deceat cũ ſuis ↄcor.
d ❡ Indulge/ mus. Iſta ẽ igit̃ iuris indulgẽtia quã hñt epi: ali/ am habes. ſ̃. eo. ꝙ nõnullis. aliã ſ̃. ð pe. ⁊ re. c. vl. aliã. ſ̃. e. li. ð off. dele. c. ij. aliaʒ de ſen. excõ. qꝛ ꝑicu loſum. aliã. ſ̃. de iura. calũ. c. fi. ad de aliã ꝑ Cle. de cele. miſ. dignuʒ

Priuilegia iuris q̃ hñt epiſcopi

Ad. (⁊ de ꝑuile. c. ij. Jo. an.) eandẽ i dulgentiã hñt ꝑ

epi eorũq; ſuꝑiores ſe habẽt diuerſis ex cauſis a ſuis eccle a ſijs ⁊ dioceſib⁹ abſentare fre b quenter: nec ſemꝑ pñt cõmo/ de ad eccleſias accedere pro miſſa celebrãda vl' audienda c in ipis ſine q̃ eos trãſire non decet abſq; cauſa rõnabili vl d lam diẽ p̃ſenti ↄſtitutione in dulgem⁹ eiſdẽ: vt altare poſ/ ſint habere viaticũ ⁊ in eo ce lebrare ac facere celebrari: e vbicũq; abſq; interdicti trãſ greſſione illis ꝑmittitur cele brare vel audire diuina. **De iniurijs ⁊ dãno dato.** Grego rius. x. i generali ↄci. Lugd. **Repreſalie contra ꝑſonas ec cleſiaſticas concedi vel ↄceſ/ ſe nõ debẽt extendi: ↄtra faci entes niſi reuocẽt infra men/ ſem ſeculares ſunt excõicati: vniuerſitates interdicte Jo/ han. an. ca. I**

f Et ſi pignoratões q̃s vulgar' elocu/ tio repreſalias no g minat: in q̃b⁹ ali⁹ ꝓ alio pre/ h grauat̃: tanq̃ graues legib⁹ i ⁊ eq̃tati naturali cõtrarie ci/ uili ſint ↄſtõne ꝓhibite. Ut k tñ eaꝝ ꝓhibitio in ꝑſonis ec cleſiaſticis tãto ampli⁹ timea l tur: quãto i illis ſpãli⁹ inhi/ m bentur eas concedi contra ꝑ ſonas p̃dictas ſeu bona ipſo rum aut q̃ntũcũq; generalit̃ p̃textu cuiuſuis ↄſuetudinis n quã poti⁹ reputam⁹ abuſum o fore cõceſſas: ad illas extẽdi p pñti decreto diſtrictius inhi/ bemus. Illi aũt qui contra

dicatores: minores: vt. ſ̃. eo. in his (ibi dixi an eps hãc indulgentiã ↄcedere poſſet Jo. an.) ⁊ iſta indulgentia pñt vti epi abſq; dioceſanoꝝ vl' parochialiũ p̃ſbytero/ rũ licẽtia: abſq; tñ parochial' iuri p̃iudicio: vt ibi dicit̃. cũ iſto aũt altari viatico poterit eps: pone vadens ad curiã ð mane añ campanã dici dicere vl' facere dici miſ ſam ⁊ ꝑgere viã ſuã. ⁊ ſic nõ ipedict̃ i dicta: qð fieret ſi hr̃et neceſſe expectare diẽ ⁊ horã ſolitã in oportunita tem eccl'ie. e ❡ Trãſgreſſiõe. Licet eni poſſint celebra re i loco iterdicto: nõ tñ alta voce admiſſis iterdictis ⁊ interdictum violando. ſ̃. eo. ꝙ nõnullis.

Diuiſio Et ſi. ❡ Primo ponit ꝓhibitiõis cãm. Secũ do ibi: Ut tñ ꝓhibitionẽ. Tertio ibi: Illi au tem. cũ moderati tpis adiũctiõe iſtigat penã Do. Et ſic cõſtrue. ⁊ ſi. i. q̃uis ignoratiões ſint iure ci/ uili ꝓhibire tãq̃ graues legibus: ⁊ ↄ̃tra naturali equi/ tati. q̃s vulgaris elocutio noiat repreſalias q̃bus ali⁹ ꝓ alio p̃grauat̃ vt tñ ⁊c̃. f ❡ Elocutio. Intelligas q̃ rnndã locoꝝ. ⁊ no. ↄſiderandũ q̃liter vulgus loquatur ff. de fũ. in. ⁊ inſtru. le. l. cũ delantonij. §. aſinã. ſ̃. eo. li. ð re. ec. nõ ali. h ↄſultiſſimo. ⁊. ſ̃. de ſpõ. ex lr̃is. j.
g ❡ Pregrauat̃. Qð eẽ nõ debet. ſ̃. de his q̃ fi. a ma. ꝑ te ca. q̃ſiuit. C. ð inof. teſt. ſi q̃s ſuo. ↄ̃. de reg. iu. nõ debet

Ad. cũ ſuis ↄcor. (ꝑ q̃ iura ⁊ hãc decre. dicũt Gar. ⁊ Arch. epm non poſſe ↄcedere vt cleric⁹ ꝓ clerico pignoretur. Guil. habet hoc ꝓ dubio Jo. an.) nõ ob. ꝙ heres bono rũ poſſeſſor ↄuenit̃ ꝓ defuncto: qꝛ eadẽ ꝑſona cẽſet̃ idẽ in ſucceſſore ad p̃deceſſorẽ. ſ̃. de ſol. c. j. C. ſi cer. pe. l. j. nec ob. de fideiuſſore q̃ rõne ſue obligatiõis ↄuenitur: tñ ↄuenit̃ ſuato tenore illi⁹ auc̃. C. de fideiuſ. auc̃. p̃ſen te. ⁊ qð no. ſ̃. de fideiuſ. c. ij. in. j. glo. ſʒ q̃rebat h Gar. an ↄdẽnato debitore itelligat̃ cõdẽnat⁹ fideiuſſor. So. aut ẽ fideiuſſor ↄ̃ctus aut iudicij. In cõtractu ↄdẽna/ to debitore nõ itelligit̃ ↄdẽnat⁹ fideiuſſor ↄ̃ct⁹: ſʒ age/ dũ erit cũ eo actiõe ex ſtipulatu. ff. ð fideiuſ. grece. §. ſi cũ fideiuſſore. ibi eni ðꝛ ꝙ agit̃ cũ vtriſq;. ſi eni ↄdẽna to debitore ↄdẽnaret̃ ⁊ fideiuſſor. ad q̃d ageret̃ cum fi deiuſſore. ſi ṽo fideiuſſor nõ iteruenit i iudicio ſi tñ ꝓ miſit reũ i iudi/ cio ſiſti. ↄdẽnato reo abſoluitur fi deiuſſor: qꝛ iã ad impleuit qð pro miſit: videlicʒ qꝛ fecit reũ iudicio ſtare. ff. de fide/ iuſ. grece. §. j. ſi aũt iudicatũ ſol ui ꝓmiſit: ↄdem nato reo ↄdẽna/ tur ⁊ fideiuſſor ꝑ ↄſeq̃ns. ff. iudi. ſol. l. j. ⁊ ẽ idẽ di/ cẽdũ ſi toti⁹ cau ſe fideiuſſor ẽ ac/ cept⁹: vt i p̃dicto. §. ff. de fideiuſ. grece. §. j. ad fi. §. Item q̃rebat ipe Guil. Quid ſi cleric⁹ ꝑncipal' debitor cui⁹ occa ſiõe repſalie ſũt ↄceſſe capt⁹ ẽ: an habeat hec decre ta. locũ: dicũt q̃/ dã penã iſti⁹ de/ cre. locũ nõ hr̃e: tũ qꝛ h idẽ grauat̃ ꝓ ſeipo: tũ qꝛ ↄſtõ penal' eſt ⁊ reſtringẽda. ad h. ſ̃. e. li. de elec. ſtatutũ.
h ❡ Legib⁹. C. ne vx. ꝓ ma. pro. ne fil. ꝓ pa. ꝑ totum.

Addi. (⁊ auc̃. ⁊ oino ibi poſita ſũpra ð corꝑe vt nõ fi. pigno. §. j. col. v. ad idẽ. ff. ꝙ me. cã. l. extat. C. ð ac. ⁊ ob. auc̃. Inn. Jo. an.) ⁊. C. vt null⁹ ex vica. c. ꝓ alie. vica. demo. l. j. eſt eni ſancti⁹ nocentẽ impunitũ relinquere q̃ inno centẽ ↄdẽnare. ff. de pe. abſentẽ. bñ ẽ tñ interdũ repire ꝙ lege ꝑmittẽte punit̃ aliq̃s ſine culpa ſʒ nõ ſine cau/ ſa. qð dic vt. ↄ̃. de reg. iu. ſine culpa. i ❡ Naturali. cõ cor. igit̃ hec eq̃tas natural' rigori: q̃ eſt ꝙ alter alterius odio nõ grauet̃: ⁊ ꝙ q̃s nõ locupletet̃ cũ alteri⁹ iactura ↄ̃. ð re. iur̃. nõ debet. ⁊. c. locupletari. ⁊ qð q̃s alteri nõ faciat ⁊c̃. j. di. in ꝑn. ſ̃. ð ma. ⁊ obe. dilecti. interduʒ tñ diſcrepãt. ſ̃. e. li. ð re. per. c. vno. cũ ſuis ↄcor. (ff. q̃ et a q̃b⁹. l. ꝓſpexit. q̃ q̃d dicat vi. de fer. c. ij. ſuꝑ. j. glo. Jo. an.) k ❡ Eccl'iaſtici. Clerici tẽplarijs: hoſpitalarijſ ↄuerſis ⁊ deo deuoti. xij. q. j. duo. ſ̃. ð ſen. ex. parochia nus. ſ̃. e. li de elec. ſciãr. l ❡ Speciali⁹ inhibent̃. Tol/ le qð ẽ. ↄ̃. pñti decre. diſtricti⁹ inhibem⁹ ⁊ redeas. ſ̃. eas ↄcedi ⁊c̃. ſolet eni pl⁹ timeri qð ſpãlit̃ ⁊c̃. xxiij. di. q̃q̃. ⁊. ſ̃. de here. ſi aduerſuſ. m ❡ Cõcedi. Pro credito cle rici vni⁹ dioc̃. ↄ̃ clericos alteri⁹ dioc̃. i q̃ ſit debitor ↄſti tut⁹: ſeu ꝓ credito alicui⁹ laici vni⁹ dio. ↄ̃ laicos ⁊ cleri/ cos alteri⁹ dio. ꝙ graui⁹ eẽt. Dicũt tñ docto. ꝙ. c. illud xxiij. q. v. dñs: nõ eẽ correctũ: tũc. ſ. qñ dñs vel ciuitas req̃ſita nõ vult iuſticiã facere: ita ꝙ ⁊ tũc ad clericos ñ extẽdat̃. n ❡ Abuſum. qꝛ ↄ̃ libertatẽ eccl'iaſticã. ſ̃. ð iureiur̃. c. j. o ❡ Extẽdi. Facit differẽtiã int̃ cõcedi et extẽdi: qꝛ ciuitas vl' ſuꝑior ðꝛ ↄcedere: ille cui cõcedũt ðꝛ extẽdere: puta qꝛ ciuitas Boñ. dedit repſalias ciui ſuo ↄ̃ florẽtinos quas ille extẽdit ad clericos. p ❡ Di/ ſtricti⁹. i. ſtricte vl' ꝓprie ſcʒ q̃ ꝑ ciuilem cõſtitutionẽ

Differẽtia int̃ concedere ⁊ extẽdere